

REFLECT

Zusters Ursulinen
Generalaat
Musinstraat 1
1210 Brussel

september 2016

Lieve Zusters en Aangesloten Leden,

De vakantie loopt ten einde en we nemen onze taak weer op. Zoveel beelden uit de laatste twee maanden komen mij in de geest zodat ik niet weet waar te beginnen. Wij zijn gereed om nieuwe risico's te nemen met ijver en enthousiasme en om radicale wijzigingen in te voeren; ik heb gezien hoe onze zusters nieuwe ontmoetingen hebben gewaagd met mensen uit andere landen en met verschillende achtergronden. Op hun reizen hebben zij mensen ontmoet met andere culturen en waardeerden de Evangelische gedachten die in iedere cultuur aanwezig zijn.

Sommige zusters reisden naar Frankrijk, Polen, China, Canada, de DR Congo en de V.S.A. Voor enkele zusters was dit hun eerste internationale ervaring. Ik vond het fijn hun verslagen te lezen waaruit blijkt hoe zij het voelen deel uit te maken van een interculturele realiteit en hoe zij deze culturele waarden beleefd zagen in vreemde lanen.

Meer dan 1 miljoen jongeren uit 187 landen kwamen samen voor de Wereldjongerendagen 2016 in Krakau, Polen. Zusters Jyoti, Lilima, Pascasie,

Marie-Dominique, Judit en Juliette trokken naar ginder, waar zij gelegenheid hadden een globale visie te ontwikkelen omtrent de wereldkerk - een kerk die vooruit wil.

Moeten wij ons niet afvragen of wij onze plaatselijke kerk mee vooruit helpen?

China was nieuw voor Zuster Sylvie Ilunga, maar zij wist zich aan te passen en sprak in het publiek over Alpha Ujuvi, vereniging die de opvoeding van vrouwen en meisjes promoot in de DR Congo. In Lourdes sloot Zuster Bernadette Mwavita aan bij andere religieuzen in een intercongregationeel evangelisatieproject.

In Quebec kon ik met Zuster Mary Ellen, Zusters Anuarite en Benigna bezoeken. Zij studeren in Rimouski, Canada. In een ander deel van het land bezocht Zuster Bimla de zusters te Winnipeg.

Taal is altijd een uitdaging in een vreemd land. Zusters Bimla en Nirmala moesten hun oren spitsen in de DR Congo.

De LCWR vergadering woonde ik bij zowel als de Ursulinen Samenkomst, waar samen met Zr. Bimla. Beide samenkomsten hadden een contemplatieve toon en gingen ook over hedendaagse trends in het religieus leven.

De titels van de bijeenkomsten verwezen naar hun inhoud: "Het mysterie omhelzen: levende transformatie" en "Een radicaal antwoord aan de wereld: het charisma van Angela nieuwe kracht geven". Eén idee is mij vooral bijgebleven: " Wij zijn geroepen om aandachtig te luisteren naar de stille, kleine stem die ons voortleidt."

Wat toont in uw leven het evenwicht tussen gebed en actie?

De realiteit is dat intercultureel leven op bepaalde vlakken de toekomst is voor elke internationale congregatie. Wij zijn gereed dit in praktijk te brengen; er zijn reeds zusters uit India en Congo die dit in België beleven in verschillende taken. Twee Indiase zusters zullen binnen kort helpen in Guyana. Zij aanvaarden te leven in Zuid-Amerikza onder de leiding van St.-Angela en Joannes Lambertz en zo de zending van de Ursulinen te beleven, terwijl zij hun relatie met Christus verdiepen. Dit kan leiden tot een groter bewustzijn van onze internationaliteit door hun antwoord op de hedendaagse noden in de kerk en de samenleving. De zusters die naar Guyana gaan moeten wat hun vertrouwd is verlaten en een nieuw levenskader aanvaarden.

Hoe is uw aanvoelen van God geëvolueerd toen u aanvaardde te werken in een nieuwe plaats?

We hebben getoond welke bijzondere kwaliteiten en gaven onze leden hebben. Voor sommige zusters, misschien, vereist de waardering van culturele verschillen geen nieuwe houding. Daar wij een internationale congregatie zijn bestaan er reeds wereldwijde contacten door de media en het internet. Deze generatie van jonge

Ursulinen zal leiders en sleutelfiguren voortbrengen om onze internationale wortels levendig te houden. Nieuwe noden die om een antwoord vragen ontstaan in de Congregatie en in de wereld.

Het zou een zegen zijn als wij erkennen dat de interculturele ervaringen van onze zusters een hulp zijn om onze toekomst als internationale congregatie te vormen.

Zr. Jane Quinlan

Gebeurtenissen in Congo: De toekomst met hoop tegemoet zien.

Wij hadden het genoegen de oversten van het Generaalat bij ons te hebben voor twee belangrijke gebeurtenissen in de Vice-Provincie Congo.

Zusters die eerste geloften aflegden

Op 13 augustus vierden wij de eerste geloften van zeven zusters: Adeline, Evelyne, Séraphine, Marie-Madeleine, Yvette, Julienne en Consolata ; en de eeuwige geloften van zusters Françoise Fazila, Marie Chantal, Marie Rose en Scholastique. Ook het zilveren jubileum van Zusters Deodata Bunzigiye en Sylvie Sendegeya en het gouden jubileum van Zr. Wineeta Bilung die op bezoek was uit India.

Zusters die eeuwige geloften aflegden

Het was een moment van genade en getuigenis, een moment van dank aan de Heer voor de gave van het leven en de groei van onze Vice Provincie. Na deze dag van vreugde en dankbaarheid, begon ons kapittel op 16 augustus. Dit gebeuren was een diepe ervaring.

Jubilarissen

Het Kapittel eindigde op 20 augustus met de installatie van het nieuwe Provinciaal Bestuur: Zrs. Espérance Hamuli Vici-Provinciale en assistenten Zrs. Georgette Moya, Marie Louise Zawadi, Olga Ilunga en Pascaline Mawazo.

Het thema van het Kapittel was: "Met Jezus, hand in hand, voor ons UT UNUM SINT". Een indrukwekkend symbolisch gebeuren was toen de zusters tijdens het gebed elkaar de hand gaven en een keten

vormden. Bij de opening van de Mis bevestigde Bisschop Théophile Kaboy van Goma het thema met een citaat van Paus Franciscus: "Kijk naar het verleden met dankbaarheid, leef in het heden met vurigheid en kijk naar de toekomst met hoop".

Na de opening van het kapittel nam Zr. Bimla de leiding met wijsheid en openheid voor de Geest.

Zr. Sylvie-Louise Zawadi.

Bijeenkomst van de Noord-Amerikaanse Ursulinen

"Doe, beweeg, geloof, span u in, hoop, roep tot God met heel uw hart en ge zult wonderen zien gebeuren".

Deze bijeenkomst begon op 7 juli in Louisville, Kentucky, met een lichtprocessie en eindigde op 10 juli.

Deze bijeenkomst heeft om de drie jaar plaats en brengt Ursulinen en Aangesloten Leden uit de VSA samen met zusters uit Canada en Mexico.

Uit de VSA waren aanwezig: Zrs. Joanne, Edith, James Frances, aangesloten leden Barbara Stauffer, Barbara Tubito-Megara,

Linda, Kathleen; Zrs. Bimla en Jane waren er ook. De aanwezigen werden opgeroepen tot een "Radicaal antwoord op de evoluerende wereld en opnieuw gestalte te geven aan het charisma van Angela".

Twee goed gekende sprekers en schrijvers hielpen om elke dag de toon aan te geven: Zr. Sandra Schneiders, IHM; haar geschriften over religieus leven zijn goed gekend en Pater Michael Crosby, een Capucijn Franciscan, schrijver, retraitsleider en professor.

Zuster Sandra sprak over nieuwe wijzen van beleven van ons charisma; en Pater Crosby moedigde ons aan na te denken, en het charisma van Angela, "Mystieke" bruiden van de Kosmische Christus, in onze tijd te herzien. Tijdens een sessie "op pelgrimstocht, een betekenisvolle weg in het latere leven, meende Jane Thibault dat ons ouder worden een pelgrimstocht kan zijn: niet een reeks van soms positieve en eerder negatieve belevenissen waar we door moeten, die we moeten verdragen, waar we ons moeten aan aanpassen, maar als een wel bedoeld aanvaarden van alles in het licht van de uiteindelijke vervulling.

Welke betekenis had ouder worden voor u tot nu toe?

Andere sessies gingen over medelijden, vermindering van schietpartijen, een nieuwe cosmologie aanvaarden, de kunst van het vertellen, de evolutie van het Ursulinen charisma, scholen, aangesloten leden, armoede, mensenhandel en het werk van "Water With Blessings" (gezegend water). Tijdens de vreugdevolle Eucharistie duurde het geven van de vredewens eens zo lang als in een gewone Mis omdat de aanwezigen

rond liepen in de ruimte om de vrede door te geven.

Al de zusters van de "Tildonk groep" genoten van een tocht op de Ohio rivier met de "Belle of Louisville", een stoomboot die reeds meer dan 100 jaar in de vaart is.

Alle 181 deelnemers (zusters en geassocieerden) werd gevraagd hun kaars mee te nemen, met de aanmoediging om het licht verder te dragen en de uitdaging aan te gaan het charisma van Angela te vernieuwen als een legaat aan de toekomst. Met zegeningen en knuffels keerde iedereen huiswaarts, al denkend aan de volgende samenkomst in 2019.

Bedevaart van geloof en barmhartigheid naar Polen: een tijd om je geloof te onderzoeken.

"Gezegend zijn de barmhartigen want zij zullen barmhartigheid ondervinden" (Mt. 5:7) Dit was het thema van de 31ste Wereldjongerendagen (WJD) 2016 die gehouden werden in Krakau, Polen. Krakau is bekend als de hoofdstad van de Goddelijke Barmhartigheid. Paus Johannes Paulus II en St. Faustina Kowalska zijn bekend als apostelen van de Goddelijke Barmhartigheid. Deze twee heiligen waren de bijzonderste patronen van de WJD 2016.

De Ursulinen Marie-Dominique, Judith, Juliette en Pascale van Congo en Zrs. Jyoti en Lilima Toppo van Brussel nemen deel aan deze grote gebeurtenis. Wij sloten aan bij de Belgische groep van de Congregatie van de Assumptie. De groep telde 150 religieuzen van 15 verschillende nationaliteiten.

Oriëntatieprogramma (van 18 tot 20 juli)

Wij begonnen onze pelgrimstocht 's avonds de 18de in de kerk van het Heilig Hart te Brussel met een heilige Mis. Wij waren in groepen verdeeld naargelang de talen. De volgende twee dagen namen we deel aan verschillende activiteiten zoals morgengebed (Lauden), geloofsgesprek, H. Mis, Gods Woord overwegen, bezoek aan een ouderlingentehuis, ontspanning enz. De 19de werden we speciaal voorbereid met een uur aanbidding, biecht en H. Mis. Deze oriëntatie voor onze echte pelgrimstocht naar Polen maakte dat wij ons thuis voelden en hielp ons vriendschappen te sluiten.

De 20ste vertrokken we met de bus naar

Warschau. We werden ondergebracht bij verschillende families. De Kabyłka parochie verwelkomde ons hartelijk. De dag in Warschau begon met het lied WJD 2016

"gezegend de barmhartigen..." Dit was een inspirerende en ontroerende plechtigheid. Deze WJD deden ons delen met en luisteren naar andere jongeren.

Op 25/07 vertrokken wij naar Krakau. Onderweg bezochten wij Auschwitz, symbool van terreur en holocaust. Het kamp werd opgezet door de Duitsers in Wereldoorlog II. Hier werden, 1,1 miljoen mensen, meestal Joden, gedood. Het was ook hier dat de H. Maximiliaan Kolbe zijn leven gaf voor een andere gevangene en waar H. Edith Stein in de gaskamer werd gedood omdat zij Joods was. Het was erg emotioneel en zelfs pijnlijk deze plaats te betreden. Het deed ons nadenken over de mens en zijn menselijkheid. We gingen sprakeloos rond, de ogen vochtig en biddend. Wij droegen onze gebeden en waardering op aan deze miljoenen onschuldige zielen.

Voornaamste gebeurtenissen in Krakau (26-31/07)

In de avond van de 25ste bereikten we Wadowice waar H. Paus Johannes Paulus werd geboren, gedoopt en 18 jaar woonde. Wij verbleven vijf dagen bij een lieve familie. Elke dag om 9.00 u. was er een sessie waar jongeren meedeelden hoe zij Gods barmhartigheid hadden beleefd. " God vinden of barmhartigheid gaat niet over

zich goed voelen en vreugde maar het is een persoonlijke verandering van leven". Later bezochten wij de heiligdommen van St. Johannes Paulus II en St. Faustina.

Op 28-31/07 vierden wij ons geloof samen met Paus Franciscus. Dit waren gezegende en gedenkwaardige dagen voor ons. Het was ook een tijd van grote vreugde. Op vrijdag 29 was er een Kruisweg in open lucht. Bij elke statie werden problemen, strijd en uitdagingen in verband met de jeugd uitgesproken.

Op 30 juli begon de belangrijkste gebeurtenis: de wake met de Paus. Het idee van deze wake was "de weg naar Jezus vinden" Deze wake had plaats op 15 km. van de stad. We moesten onze bagage voor de nacht meedragen (slaapmat/zak, eten en water). Ons zingend gebed op weg was "*Jezus Christus, U zijt mijn leven,*

alleluia, alleluia, Jezus Christus U zijt mijn leven, alleluia..."

Tijdens de wake luisterden wij naar de geloofsbeleving van verschillende leden; er was ook een uur aanbidding en de boodschap van de Paus. Hij moedigde ons aan vreugde en goedheid mee te delen, waar zovele volken op wachten. Op 31/07 droeg de Paus de laatste H. Mis op . In zijn boodschap moedigde hij ons aan en zond ons uit naar de hele wereld om het thema van de WJD uit te dragen. De Paus zegde "Ga en leef barmhartig. Ga tot Hem, Hij is daar voor u. Wees nooit beschaamd te getuigen dat God barmhartig is. De Paus moedigde de jeugd aan het sacrament van verzoening te ontvangen tegelijk met Gods barmhartigheid."

Zoals Zr. Jyoti zegde: "De WJD waren een unieke beleving voor ons. Het was een tijd van zegen. Met miljoenen jongeren samen te zijn gaf nieuwe energie voor onze zending. Het was een enige tijd: onze reis van geloof, onze reis van zending, de reis naar God. Ik dank oprecht Zr. Bimla Minj en Zr. Hildegarde die ons de gelegenheid gaven deel te nemen aan deze unieke gebeurtenis. In het jaar van Barmhartigheid was deze geloofsreis heel vruchtbaar voor ons. Het was een gelegenheid om ons geloof te verdiepen, onze geest te openen en te groeien in leven."

Zrs. Jyoti Kiro en Lilima Toppo

Bedevaart naar Jarangdih

Paus Franciscus kondigde het jaar van Barmhartigheid aan als een bijzondere tijd

van genade. Het is een gelegenheid om ons geestelijk leven te vernieuwen en onze relatie met de hemelse Vader te verdiepen.

Wij, de zusters van het provinciaal, school en noviciaat van Gumla trokken naar Jarangdih Dhori Mata (Bokaro) op bedevaart op 21 augustus. Voor de meeste van ons was

het de eerste keer dat zij naar Dhori Mata gingen.

Wij vertrokken uit Gumla om 5.30 u. en bereikten ons doel om 11.30 u. Biddend trokken wij het heiligdom binnen waar we verwelkomd werden door Br. Abraham de onderpastoor van de parochie; hij droeg de H. Mis op voor ons. Hij bad voor ons en voor heel de provincie en zegde dat wij heilig moeten zijn zoals Moeder Maria.

Na de H. Mis verwelkomde de pastoor Romanus Kerketta ons en vertelde de geschiedenis van Dhori Mata. Op 12 juni 1956 vond M. Rupa Satnami in de koolmijn een houten beeld. De arbeiders dachten dat het een beeld van een godin was, namen het mee naar hun werkplaats en begonnen het te vereren. Sommige mensen zegden dat het een beeld was van O.L.Vrouw; de kristenen en later Br. Albert Bharbharaken gingen kijken en zagen dat het een beeld was van het kindje Jezus in de schoot van Moeder Maria. Wanneer dit nieuws bekend werd bij het bestuur van de Dhori koolmijn stonden zij het beeld af aan Br. Albert.

In 1957 brachten de werklieden van de mijn het beeld over naar een kleine gebedsplaats. In een droom kreeg M. Rupa de opdracht dat een mooie gebedsruimte moest ingericht worden en dat daar het beeld moest bewaard worden. De wens van O.L.Vrouw van Jarangdih werd vervuld. Veel mensen gaan er bidden en krijgen verhooring. Geen twijfel dat ook wij veel verkregen van onze Dhori Mata. Toen we daar waren hebben wij gebeden voor elke zuster van de Congregatie.

Zr. Maria Swarnlata Kujur